

Advies over de Europese Toegankelijkheidsrichtlijn voor mobiliteit

Datum van publicatie: 23 december 2021

Contactpersoon: Johan Vermeiren | johan@noozo.be

Noozo | info@noozo.be | 02 274 00 31 | www.noozo.be
Vooruitgangstraat 323 bus 7, 1030 Brussel
Ondernemingsnr. 0778291475 | RPR Brussel

Inhoud

1. Samenvatting	3
2. Situering	4
3. Wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen	5
3.1 Bepalingen	5
3.2 Conclusies	8
4. Advies	9
4.1 Sterke wettelijke verankering	9
Aanbeveling	10
4.2 Interactieve zelfbedieningsterminals	10
Aanbeveling	11
4.3 Andere Europese verplichtingen	11
Aanbeveling	11
4.4 Opvolging van de richtlijn	11
Aanbeveling	13
4.5 Breid het toepassingsgebied uit	13
Aanbeveling	14
5. Aanvullende aanbevelingen	14
Aanbeveling	14
6. Bijlagen	15

1. Samenvatting

Voor de uitvoering van de Europese Toegankelijkheidsrichtlijn voor wat betreft mobiliteit voorziet de Vlaamse overheid geen extra wettelijke bepalingen. Ze verwijst naar de bestaande instrumenten of instrumenten die in ontwikkeling zijn.

- NOOZO pleit voor een betere wettelijke verankering van de toegankelijkheid van basisbereikbaarheid en zo ook van de omzetting van de Europese Toegankelijkheidsrichtlijn.
 - Toegankelijkheid moet duidelijker als integrale toegankelijkheid in de wetgeving.
 - De verwijzing naar instrumenten moeten preciezer en hun statuut moet verduidelijkt worden.
- Voorzie een wettelijke basis om alle zelfbedieningsterminals te laten beantwoorden aan de Europese Toegankelijkheidsrichtlijn.
- Neem alle websites en mobiele applicaties die uitvoering geven aan basisbereikbaarheid op in het ondersteunings- en monitoringprogramma van de Vlaamse overheid voor webtoegankelijkheid.
- Er is nood aan een instantie die de uitvoering van toegankelijkheid van basisbereikbaarheid monitort. Geef deze instantie ook de bevoegdheid tot nationale autoriteit die de opvolging van de richtlijn invulling geeft.
- Maak deze instantie voldoende onafhankelijk van de beleidsplanning en -uitvoering van basisbereikbaarheid. Betrek bij de werking van deze instantie ook gebruikers met toegankelijkheidsnoden.
- Pas de Europese toegankelijkheidsrichtlijn toe op alle schakels van basisbereikbaarheid. Maak geen gebruik van de uitsluiting van het aanvullend net en kernnet.
- Het is nodig de bebouwde omgeving voor haltes en mobipunten op te nemen in de toegankelijkheidsvereisten.

- NOOZO waardeert de verschillende inspanningen om de toegankelijkheid van het openbaar vervoer te verbeteren. We adviseren om deze initiatieven te bundelen in een plan van aanpak op basis van een langetermijnvisie. Een ruimer plan van aanpak creëert duidelijkheid over de doestellingen en stappen ernaartoe.
- Betrek ervaringsdeskundigen toegankelijkheid bij de uitwerking en toepassing van dit plan van aanpak.

2. Situering

De [Europese Toegankelijkheidsrichtlijn 2019/882](#) van 17 april 2019 bepaalt minimumvoorschriften voor toegankelijkheid van een aantal producten en diensten. Bedoeling is om op een aantal domeinen dezelfde toegankelijkheidsvereisten in verschillende Europese landen te installeren. Dit verbetert ook de interne markt: eenzelfde wetgeving maakt het eenvoudiger om producten uit te wisselen. De richtlijn moet tegen 28 juni 2022 omgezet zijn naar nationale regelgeving.

Mobiliteit is een van de domeinen in de Europese toegankelijkheidsrichtlijn. Het toepassingsgebiedⁱ is beperkt tot de zelfbedieningsterminals van het openbaar vervoer (kernnet en aanvullend net, vervoer op maat en de waterbus).

Naast toegankelijkheidsvereisten voor bepaalde producten en diensten voorziet de richtlijn ook in een opvolging van de uitvoering ervan. De overheid moet een nationale instantie aanduiden die de toegankelijkheid opvolgt.

- Dienstverleners rapporteren aan deze instantie wanneer ze de vereisten niet kunnen volgen door onevenredige last of andere redenen (artikel 13 en 14). Daarbij moeten ze ook motiveren waarom ze de toegankelijkheidsvereisten niet halen en wat ze van plan zijn om de toegankelijkheid te verbeteren.

- Deze nationale instantie moet controleren of dienstverleners de toegankelijkheidsvereisten halen. Ze kan hiervoor gegevens opvragen. Ze kan dienstverleners maatregelen opleggen om de toegankelijkheid van hun product of dienst te verbeteren (artikel 19 en 20).

Van de administratie van het departement MOW en De Lijn vernamen we dat er geen extra wettelijke initiatieven worden genomen om de Europese toegankelijkheidsrichtlijn om te zetten. De richtlijn wordt nageleefd volgens bestaande wetgeving en aanvullende bestuursrechtelijke bepalingen. Deze bepalingen hebben geen kracht van wet, zoals bijvoorbeeld contracten, beslissingen over subsidies of toelagen, omzendbrieven, vademecums, info-campagnes, ...)

Vanuit de bekommernis voor een sterk toegankelijkheidsbeleid voor het openbaar vervoer formuleren wij in dit advies een aantal aanbevelingen voor omzetting van de richtlijn. Deze sluiten aan op de aanbevelingen die wij formuleerden in het advies over de [mobiliteitscentrale](#) en [basisbereikbaarheid](#).

De aanbevelingen gaan verder dan de strikte omzetting van de richtlijn. Ze zetten in op uitwerking van een ambitieus beleid voor toegankelijk openbaar vervoer waarbij ook de omzetting van de richtlijn wordt uitgevoerd.

3. Wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen

3.1 Bepalingen

Toegankelijkheid en de omzetting van de richtlijn wil men realiseren volgens bepalingen in het decreet basisbereikbaarheid, besluiten van de Vlaamse regering en aanvullende instrumenten.

Het **decreet basisbereikbaarheid**ⁱⁱ stelt:

- Het openbaar vervoer moet toegankelijk zijn. (artikel 3).

- De minister kan regels opstellen voor de toegankelijkheid van (bus)haltes. (artikel 44)

Het decreet specificeert niet wat toegankelijkheid inhoudt. Dit is een algemene bepaling die veel ruimte laat voor interpretatie.

De minister stelt regels op voor toegankelijkheid van haltes in het ontwerp BVR haltes en het masterplan toegankelijkheid.

Uitvoeringsbesluiten:

Om het decreet basisbereikbaarheid uit te voeren zijn er twee besluiten van de Vlaamse regering (BVR) voorzien: een BVR hoppinpunten en een BVR over haltes.

Het Besluit van de Vlaamse regering (BVR) voor de hoppinpuntenⁱⁱⁱ:

In artikel 5 is bepaald:

- Een mobipunt moet toegankelijk zijn zodat iedereen zich zelfstandig kan verplaatsen.
- De infoborden moeten voor iedereen raadpleegbaar zijn; ook voor mensen met een visuele handicap.

Dit besluit mobipunten zit momenteel in een proces voor herziening. Mobipunten veranderen van naam naar hoppinpunten. In dit tweede ontwerp zijn geen relevante wijzigingen voor toegankelijkheid voorzien ten aanzien van het oorspronkelijke besluit mobipunten. Wel is er een wijziging voorzien ten aanzien van het eerste ontwerp van wijziging. In het eerste ontwerp werd bepaald dat de minister bijkomende regels kan opleggen voor de uitvoering van artikel 5. Deze optie werd verlaten om geen strikt dwingend kader op te leggen. Toegankelijkheid wordt voorzien in andere instrumenten die kunnen veranderen volgens evoluerende inzichten.

Het besluit van de Vlaamse regering over haltes^{iv} is in de maak. Het ontwerpbesluit kreeg een tweede principiële

goedkeuring. Ten aanzien van het eerste ontwerp werd ook hier de optie verlaten dat de minister bijkomende regels kan bepalen.

In artikel 6 wordt bepaald:

- Als een halte wordt aangelegd of heringericht, wordt gegarandeerd dat die goed toegankelijk is voor alle gebruikers, met of zonder beperking.
- Haltes moeten bereikbaar zijn zonder drempels.
- Er moet geleiding voorzien zijn voor mensen met een visuele beperking.

Kenmerkend voor beide besluiten is dat:

- Men verwijst in zijn algemeenheid naar toegankelijkheid. Voor nadere bepalingen verwijst men naar instrumenten die moeten kunnen evolueren. Hoe bindend deze instrumenten zijn is niet bepaald. Het ligt ook niet vast over welke instrumenten het gaat. Dit schept onduidelijkheid en rechtsonzekerheid.
- Aanvullend op de algemene bepaling voor toegankelijkheid zijn er bepalingen voor bepaalde toegankelijkheidsnoden. De combinatie van een algemene bepaling en de specificering voor bepaalde noden, schept verwarring naar andere noden. Bijvoorbeeld:
 - In het BVR hoppinpunten: toegankelijkheid van info is beperkt tot raadpleegbaarheid.
 - In het BVR haltes: haltes moeten drempelvrij zijn en van geleide lijnen voorzien.

Instrumenten:

Beide besluiten verwijzen naar instrumenten die er al zijn of nog in ontwikkeling zijn. Omdat niet bepaald is welke deze instrumenten zijn gaat het mogelijk over:

- [Huisstijlgids hoppinpunten](#). Deze gids bevat bepalingen over infovoorzieningen. Ze bevat meerdere verwijzingen naar toegankelijkheid en de Europese Toegankelijkheidsrichtlijn.

- Er is een ontwerpwijzer hoppinpunten in de maak. De inhoud hiervan en het statuut is onbekend.
- Er is een [masterplan toegankelijkheid](#) dat regels bevat over toegang tot de halte en vanuit de halte in het voertuig. Elementen rond informatievoorzieningen en inrichting zijn niet voorzien.
- Er is ook een [bushaltegids](#)
- Het [vademecum toegankelijk publiek domein](#).

Het statuut van deze instrumenten is onduidelijk.

- Hoe bindend zijn ze?
- Hoe verhouden ze zich ten aanzien van elkaar?
- Hoe wordt opgevolgd of de bepalingen worden opgevolgd? Is er een klachtmogelijkheid voor de gebruiker?
- Wat als de bepalingen erin niet worden gevolgd?
- De Europese Toegankelijkheidsrichtlijn beoogt duidelijk [integrale toegankelijkheid](#) voor diverse noden die gaan over fysieke toegankelijkheid, informatie (visueel, auditief, begrijpbaar), oriëntatie, dienstverlening. Elk van deze instrumenten behandelt een deel van dit brede spectrum.

3.2 Conclusies

- Door algemene bepalingen op te nemen in het decreet basisbereikbaarheid en in de besluiten hoppinpunten en haltes geeft het Vlaamse beleid de intentie weer om aan toegankelijkheid te werken. De verschillende instrumenten getuigen hier ook van. NOOZO ervaart deze intenties als positief.
- In het decreet is toegankelijkheid niet nader bepaald. De uitvoeringsbesluiten nemen deze vaagheid over en creëren onduidelijkheid door bepaalde aspecten van integrale toegankelijkheid te specificeren en andere achterwege te laten.

- Er wordt voor verdere regels verwezen naar instrumenten zonder te specificeren naar welke instrumenten. Dit creëert onduidelijkheid en rechtsonzekerheid.
- De instrumenten hebben elk hun focus. Hun statuut en onderlinge samenhang is onduidelijk.

4. Advies

4.1 Sterke wettelijke verankering

In het advies "[Op naar een integraal toegankelijkheidsbeleid](#)" stelden we voorop om van een aantal richtlijnen meer bindende normen te maken en een ambitieuze aanpak voor de omzetting van Europese richtlijnen.

Voordelen van een stevige wettelijke verankering zijn:

- Het beleid strekt zich op de lange termijn uit en overschrijdt de plannen van één regering.
- Het geeft meer basis aan de beschikbaarheid van middelen en focus van uitvoerende diensten.
- Het geeft duidelijkheid over welke instrumenten worden ingezet, hun bindend karakter en hun onderlinge verhoudingen.

NOOZO pleit ervoor om toegankelijkheid beter te verankeren in de wetgeving. Hierdoor wordt het toegankelijkheidsbeleid sterker onderbouwd en wordt tegelijkertijd tegemoet gekomen aan de verwachtingen vanuit de Europese richtlijn.

Voorstellen:

- Er kan uitvoering gegeven worden aan artikel 44 van het decreet basisbereikbaarheid door in een BVR bindende bepalingen uit te werken voor haltes. Dit moet ook gebeuren voor haltes die niet behoren tot hoppinpunten. Deze bepalingen moeten de realisatie van integrale toegankelijkheid van haltes regelen. Integrale toegankelijkheid gaat hierbij verder dan wat nu bij de hoppinpunten voorzien is. Op dit moment is enkel

zelfstandig verplaatsen en het visuele aspect van infoborden voorzien. De Europese toegankelijkheidsrichtlijn kan hiervoor inspirerend zijn. Ze benadert toegankelijkheid integraal, rekening houdend met de noden van diverse handicaps.

- Een decreetwijziging kan specificeren wat met toegankelijkheid wordt bedoeld: [integrale toegankelijkheid](#). Het gaat over toegankelijkheid in al zijn aspecten en voor alle schakels van basisbereikbaarheid. Ook hier kan de Europese toegankelijkheidsrichtlijn met haar brede opzet inspirerend zijn.
- In het BVR hoppinpunten kunnen concretere bepalingen opgenomen worden die integrale toegankelijkheid realiseren en hiermee verder gaan dan “zelfstandig verplaatsen” en “visuele toegankelijkheid van info”.
- NOOZO stelt voor om de toegankelijkheid van zelfbedieningsterminals op te nemen in het BVR hoppinpunten. Zo verankeren we op lange termijn de Europese toegankelijkheidsvoorschriften in regelgeving. Het is een betere basis dan de richtlijnen in de huisstijlgids en de ontwerpwijzer hoppinpunten.

Aanbeveling

- ✓ Veranker toegankelijkheid ruimer als integrale toegankelijkheid en sterker in de wetgeving.
- ✓ Hierdoor krijgt de omzetting van de Europese richtlijn toegankelijkheid een wettelijke basis.

4.2 Interactieve zelfbedieningsterminals

De Lijn deelt mee niet verder in te zetten op het gebruik van interactieve zelfbedieningsterminals. Ze mikken op gebruik van de website en apps. Dit sluit echter niet uit dat interactieve zelfbedieningsterminals in de toekomst toch nog onderdeel worden van combimobiliteit. Daarom stellen we voor om een bepaling te voorzien over zelfbedieningsterminals, ook los van de hoppinpunten. Deze terminals moeten eveneens aan de toegankelijkheidsvoorschriften voldoen.

Aanbeveling

- ✓ Voorzie een wettelijke basis om alle zelfbedieningsterminals in het kader van basisbereikbaarheid te laten beantwoorden aan de Europese Toegankelijkheidsrichtlijn.

4.3 Andere Europese verplichtingen

Vlaanderen zorgde in 2018 voor de omzetting van de [richtlijn EU 2016/2102](#) inzake de toegankelijkheid van de websites en mobiele applicaties van overheidsinstanties in [het bestuursdecreet art. II. 16 en 17](#). De richtlijn legt een norm op om toegankelijke websites en applicaties te behalen. Daarbij hoort ook monitoring en rapportage aan de Europese commissie.

We gaan ervan uit dat alle schakels in basisbereikbaarheid onder de richtlijn webtoegankelijkheid vallen omdat ze een dienst van openbare orde uitvoeren of ten minste 50% gesubsidieerd zijn of sterk medebeheerd door de Vlaamse overheid.

Zoals we adviseerden in het advies over [webtoegankelijkheid](#) is het van belang dat alle websites en apps die uitvoering geven aan basisbereikbaarheid opgenomen worden in het monitoring- en ondersteuningsprogramma van de Vlaamse overheid.

Aanbeveling

- ✓ Voorzie een wettelijke basis om alle zelfbedieningsterminals te laten beantwoorden aan de Europese Toegankelijkheidsrichtlijn.
- ✓ Neem alle websites en mobiele applicaties die uitvoering geven aan basisbereikbaarheid op in het ondersteunings- en monitoringprogramma van de Vlaamse overheid voor webtoegankelijkheid.

4.4 Opvolging van de richtlijn

In contacten met de administratie blijft onduidelijk hoe de opvolging van de richtlijn gaat gebeuren.

Het betreft hier de aanduiding van de nationale autoriteit waaraan men rapporteert wanneer men diensten of producten op de markt

brengt die niet conform de vereisten zijn. Deze autoriteit moet een aantal bevoegdheden krijgen:

- Gegevens opvragen waarom een dienst of product niet conform is en welke corrigerende maatregelen men heeft genomen,
- Beoordeling van het niet volgen van de vereisten wegens onevenredige last,
- Proactief nagaan of de vereisten uit de Europese richtlijnen en Vlaamse instrumenten worden opgevolgd,
- Opleggen van corrigerende maatregelen.

NOOZO adviseert dat deze instantie voldoende onafhankelijk is van de planning en uitvoering van het beleid omtrent basisbereikbaarheid. Het is van belang dat deze instantie voldoende kennis van toegankelijkheid en handicapspecifiek perspectief kan meenemen in haar werking.

In de uitvoering van basisbereikbaarheid besteedt de Vlaamse overheid opdrachten uit aan andere instanties binnen het door haar opgelegde kader: opdrachten voor de vervoerregioraden, marktspelers voor uitvoering van kernnet, aanvullend net en vervoer op maat, initiatiefnemers voor hoppinpunten, de mobiliteitscentrale, enz...

Het is onduidelijk voor NOOZO of deze trend zal aanleiding geven tot het uitwerken van een inspectiedienst.

We stellen vast dat de opvolging van toegankelijkheid versnipperd gebeurt. De kenniscel toegankelijkheid van het departement MOW ontwikkelt een aantal indicatoren.

NOOZO vraagt om goed na te denken hoe de nationale autoriteit voor opvolging van de Europese Toegankelijkheidsrichtlijn te laten aansluiten op dit geheel en er tegelijkertijd voldoende onafhankelijk van te laten zijn.

NOOZO adviseert een opvolgings- en monitoringorgaan dat:

- De opdrachten van de Toegankelijkheidsrichtlijn voor nationale autoriteit opneemt,
- De toegankelijkheid van basisbereikbaarheid op een centraal niveau en voor alle aspecten opvolgt en de versnipperde controles samen brengt,
- Onafhankelijk is van de beleidsvoerende instanties,
- Functioneert met inbreng van gebruikers.

Aanbeveling

- ✓ Er is nood aan een instantie die de uitvoering van toegankelijkheid van basisbereikbaarheid monitort. Geef deze instantie ook de bevoegdheid tot nationale autoriteit die de opvolging van de richtlijn invulling geeft.
- ✓ Maak deze instantie voldoende onafhankelijk van de beleidsplanning en -uitvoering van basisbereikbaarheid. Betrek bij de werking van deze instantie ook gebruikers met toegankelijkheidsnoden.

4.5 Breid het toepassingsgebied uit

Voor wat betreft websites, mobiele applicaties, elektronische tickets en infodiensten zijn het kernnet en aanvullend net uitgesloten van de verplichting van deze Europese richtlijn. Websites en applicaties zijn echter gevat door de webtoegankelijkheidsrichtlijn. NOOZO adviseert om te verduidelijken dat de Vlaamse overheid de ambitie heeft om alle schakels van basisbereikbaarheid toegankelijk te maken. Dit kan door de omzetting van de Europese richtlijn ruim te benaderen en het ook toe te passen op het kernnet en aanvullend net.

Toegankelijke interactieve terminals, ticket- of infodiensten zijn maar goed bruikbaar als ze zich in een toegankelijke omgeving bevinden. Daarom stellen we voor om gebruik te maken van de mogelijkheid om ook de omliggende bebouwde omgeving onder de richtlijn te laten vallen door gebruik te maken van artikel 4, lid 4.

Aanbeveling

- ✓ Pas de Europese toegankelijkheidsrichtlijn toe op alle schakels van basisbereikbaarheid. Maak geen gebruik van de uitsluiting van het aanvullend net en kernnet.
- ✓ Neem ook de bebouwde omgeving voor haltes en hoppinpunten op in de toegankelijkheidsvereisten.

5. Aanvullende aanbevelingen

NOOZO waardeert de verschillende inspanningen om de toegankelijkheid van het openbaar vervoer te verbeteren. We adviseren om deze losse initiatieven te bundelen in een plan van aanpak op basis van een langetermijnvisie. Dit versterkt het toegankelijkheidsbeleid. Ook de zaken die nu nog niet worden aangepakt, krijgen hierin een plaats.

Betrek ervaringsdeskundigen toegankelijkheid bij de uitwerking en toepassing van dit plan van aanpak.

Bij de ontwikkeling van nieuwe instrumenten "masterplan toegankelijkheid haltes", "huisstijlgids" en "ontwerpwijzer" zijn gebruikers niet of nauwelijks betrokken geweest. Er is een test van hoppinzuil geweest in Leuven. Dit ontwerp stond nog ver af van de toegankelijkheidsnoden van gebruikers. Betrek bij de uitwerking van de ontwerpwijzer hoppinpunten en de andere instrumenten ook gebruikers met noden omtrent toegankelijkheid.

Aanbeveling

- ✓ Maak een ruimer plan van aanpak en situeer hierin alle lopende inspanningen.
- ✓ Betrek ervaringsdeskundigen toegankelijkheid bij de uitwerking en toepassing van dit plan van aanpak.

6. Bijlagen

ⁱ Artikel 2 van de [Europese toegankelijkheidsrichtlijn](#):

Toepassingsgebied

1. Deze richtlijn is van toepassing op de volgende producten die na 28 juni 2025 in de handel worden gebracht:

a) gewone computerapparatuur voor consumenten en besturingssystemen voor die apparatuur;

b) de volgende zelfbedieningsterminals:

i) betaalterminals;

ii) de volgende zelfbedieningsterminals die worden gebruikt voor het verlenen van onder deze richtlijn vallende diensten:

– geldautomaten;

– ticketautomaten;

– incheckautomaten;

– interactieve informatieverstreckende zelfbedieningsterminals, met uitzondering van terminals die als geïntegreerde delen van voertuigen, luchtvaartuigen, schepen, of rollend materieel zijn geïnstalleerd;

c) eindapparatuur voor gebruik door consumenten, met interactieve computerfuncties, die gebruikt wordt voor elektronische communicatiediensten;

d) eindapparatuur voor gebruik door consumenten, met interactieve computerfuncties voor toegang tot audiovisuele mediadiensten; en

e) e-lezers.

2. Onverminderd artikel 32 is deze richtlijn van toepassing op de volgende diensten die na 28 juni 2025 aan consumenten worden verleend:

a) elektronische communicatiediensten, met uitzondering van transmissiediensten die voor de levering van machine-to- machinediensten worden gebruikt;

b) diensten die toegang verlenen tot audiovisuele mediadiensten;

c) navolgende elementen van personenvervoer per vliegtuig, bus, trein en over water, met uitzondering van stedelijke, en voorstedelijke en regionale vervoersdiensten, waarvoor uitsluitend de elementen onder v) van toepassing zijn:

i) websites;

ii) op basis van mobiele apparaten, onder meer via mobiele applicaties, geleverde diensten;

iii) elektronische tickets en elektronische ticketingdiensten;

iv) het verstrekken van informatie over vervoersdiensten, waaronder realtime-reisinformatie; dit wordt, wat informa? tieschermen betreft, beperkt tot interactieve schermen die zich op het grondgebied van de Unie bevinden, en

v) interactieve zelfbedieningsterminals op het grondgebied van de Unie, uitgezonderd terminals die als geïntegreerde onderdelen zijn geïnstalleerd in voertuigen, luchtvaartuigen, schepen en rollend materieel die voor het aanbieden van een of meer onderdelen van deze diensten voor personenvervoer worden gebruikt;

d) bankdiensten voor consumenten;

e) e-boeken en specifieke software daarvoor, en

f) e-handelsdiensten.

Bijlage 1 bij deze richtlijn specificeert toegankelijkheid. Deze is breed opgezet en beantwoordt aan het concept integrale toegankelijkheid.

ii **Decreet** basisbereikbaarheid ()

Artikel 2: definities:

10° geregeld vervoer: het vervoer van personen met een bepaalde regelmaat en langs een bepaalde reisweg, waarbij op vooraf vastgestelde stopplaatsen reizigers mogen worden opgenomen of afgezet en dat ongeacht de modus en tractiewijze van de aangewende vervoersmiddelen. Geregeld vervoer is voor iedereen toegankelijk;

Artikel 3.

Het mobiliteitssysteem is duurzaam, veilig, intelligent en multimodaal. Het wordt uitgebouwd en geëxploiteerd met aandacht voor toegankelijkheid en leefbaarheid.

Artikel 44.

De Vlaamse Regering kan regels vastleggen over de inplanting en de aanleg van kwaliteitsvolle, minstens toegankelijke, haltes, alsook het uitrustingsniveau ervan.

iii **Besluit Mobipunten**. Dit besluit is in herziening en zal vervangen worden door het besluit hoppinpunten dat een tweede principiële goedkeuring kreeg van de Vlaamse regering. We geven de tekst weer uit het nieuw geplande besluit.

Art. 5. Hoppinpunten zijn goed toegankelijk voor alle gebruikers, met of zonder beperking, ongeacht leeftijd en omstandigheden, zodat iedereen zich zelfstandig en zonder assistentie kan verplaatsen.

De informatiedragers die zijn aangebracht op de Hoppinpunten, zijn bruikbaar voor alle gebruikers, met of zonder visuele beperking.

Ten aanzien van de eerste versie van besluit hoppinpunten die door de regering werd goedgekeurd is in artikel 5 volgende bepaling geschrapt: "De minister kan nadere regels vaststellen over de inrichting en de toegankelijkheid van de Hoppinpunten."

Hiervoor haalt de regering volgende motivatie aan: In artikel 5 wordt de ministeriële delegatie om bijkomende regels te kunnen vaststellen voor de inrichting en de toegankelijkheid van de Hoppinpunten geschrapt omdat deze niet bedoeld zijn als een strikt regelend kader. Bijkomende bepalingen kunnen in de vorm van een vademecum, richtlijnenkaders of ontwerpwijzers worden aangereikt, maar deze moeten ook kunnen evolueren, aangepast aan nieuwe, innovatieve inzichten."

Informatie over de uitwerking van hoppinpunten op de [website van de Vlaamse overheid](#).

iv Ontwerpbesluit over haltes met tweede principiële goedkeuring

Artikel 6:

Een halte wordt op een verkeersveilige plaats ingeplant. De looproutes zijn zo kort mogelijk en zijn vrij van obstakels.

Bij het inrichten van de halte wordt rekening gehouden met de omvang en aard van het gebruik met het oog op het vlot op- en afstappen van alle reizigers.

Als een halte wordt aangelegd of heringericht, wordt gegarandeerd dat die goed toegankelijk is voor alle gebruikers, met of zonder beperking, ongeacht leeftijd en omstandigheden, zodat iedereen zich zelfstandig en zonder assistentie kan verplaatsen.

De inrichtingen die de toegankelijkheid garanderen, worden afgestemd op het gebruik van de halte door het kernnet, het aanvullend net of het vervoer op maat. De perrons voor het kernnet en het aanvullend net worden aangelegd of heringericht zodat ze bereikbaar zijn zonder drempels. Ze sluiten gelijkgronds aan op het voetpad of zijn toegankelijk door middel van een of meer toegangshellingen of door middel van een lift en zijn uitgerust met

Advies Toepassing Europese Toegankelijkheidsrichtlijn voor mobiliteit

voorzieningen ten behoeve van de geleiding van personen met een visuele beperking.

Geschrapt: De minister kan nadere regels vaststellen voor de inrichting en toegankelijkheid van haltes.